

Februar 2026

Fra muslim til misjonær

**Hawa sitter i døra inn til kjøkkenet og forberede middagen.
Couscous av hirse.**

Først gang jeg traff Hawa var hun nygift tenåring. Jeg forventet å møte en litt forsakt jentunge. Men hun hadde allerede da et frimodig blick og en kjapp replikk. Nå er hun misjonær i Senegal sammen med mannen. Det er en nydelig familie som jeg er stolt av å få jobbe sammen med i Normisjon, derfor ville jeg at dere også skulle få høre litt av hennes historie.

- Jeg vokste opp som muslim. Både faren og moren min er muslimer. Da jeg var 14 år, ble jeg giftet bort til en kristen. Svigerfamilien min gikk i kirken, og jeg ble med dem. Etter noen måneder sa mannen min at jeg burde bli døpt siden de var kristne. «Ok» sa jeg. Jeg lærte litt mer om

kristendommen, og så ble jeg døpt. Foreldrene mine sa ikke noe da jeg ble kristen, men det var mange folk i landsbyen min som kom med kommentarer: «Hvordan kan du som har vokst opp som muslim bli kristen? De faster ikke. De ber ikke. De gir ikke tienden. Du har jo gjort alt dette tidligere!» Jeg svarte at vi kristne også faster, men ikke sånn som muslimene gjør. Vi faster og ber hvis vi har et problem. Vi ber hver dag, flere ganger om dagen, men ikke bønner på arabisk. Når vi går i kirken, gir vi tienden i kollekt. Jeg vet ikke selv hvordan jeg kunne svare dem så klart. Jeg hadde bare gått i kirken noen måneder. Men jeg hadde allerede forstått hva vi har i den kristne troen.

I landsbyen til mannen min var det ikke et problem at jeg var kristen. Der har det vært kristne lenge. Hver søndag kommer muslimer til kirken for å be om forbønn hvis de er syke eller har et problem. Neste søndag kommer de tilbake og sier: «Bønner deres hjalp! Hva skal vi betale?» Men vi svarer alltid at det er Gud som har gjort det. De skal ikke betale noe. I min landsby, og landsbyen rundt, snakker mange stygt om de kristne,

**Hawa savner det kristne fellesskapet, men vet at Gud er med også i en ny landsby i et nytt land.
(Mannen Oussoubi står i bakgrunnen.)**

men det kan ikke endre hjertet mitt. Jeg har sett kjærlighet hos de kristne, derfor vet jeg at det vi tror på er sant.

Nå er vi misjonærer her i Senegal. Her er det bare en annen som er kristen. Jeg savner det kristne fellesskapet. Her har vi ikke noen kirke, eller kirken er i stuen vår. Vi deler Guds ord med naboer og venner. Nå er det fastemåned, og mange spør hvorfor vi ikke faster. Jeg sier at Jesus allerede har gjort alt for oss, og jeg ber om at de som bor her må få et nytt hjerte og se hvem Jesus er.

Du kan støtte arbeidet til Hawa og mannen Oussoubi på Vipps #96007#
Prosjektnummer 342001 Pionermisjon i Senegal

ICDP gir foreldre mer trygghet

Det var midt på dagen, alt for varmt og i tillegg midt i fastemåned. Et dårlig valgt tidspunkt for et møte med de som har vært med på ICDP-gruppen i landsbyen. Etter hvert kom en del damer sigende allikevel, for å fortelle om det de har lært i løpet av disse ukene med samtaler om barneoppdragelse. En av de eldste damene er den som fører ordet mest. Hun snakker om hvor viktig det er for barn å vite at de er elsket. Og at voksne har et ansvar for å se alle barn, ikke bare sine egne. «Vi kan hjelpe til å veilede andres barn også,» sier hun.

En av de få mennene i gruppen nikker ivrig. Han forteller at de flyttet for ikke så lenge siden. Sønnen hans havnet stadig i slåsskamp med andre gutter i nabolaget. «Jeg lærte noe gjennom ICDP som gjorde at jeg forstod mer hvorfor det ble sånn. Jeg fikk et verktøy for å snakke både med sønnen min, og med de eldre guttene han slåss med.»

I februar fikk jeg møte en av gruppene som har hatt ICDP undervisning i vinter.

Martine er lærer og har vært med som veileder for ICDP siden 2023

Martine er en av de som har vært med i ICDP siden oppstarten i Senegal i 2023. Hun er lærer, og har opplevd en stor endring i sitt eget liv. - Foreldre kommer til meg og sier at barna har endret seg, og at det er på grunn av skolen. Men jeg forklarer at det er takket være ICDP. Jeg lytter mer. Jeg er mer tålmodig. Jeg kan også forklare bedre for foreldre hva som skjer med barna deres. En mor klaget på at datteren var så urolig og uoppdragen. Jeg sa: «Hun er ikke uoppdragen. Hun er full av energi! Du må forstå henne.»

Dette foreldrekurset styrker båndene mellom foreldre og barn. Det hjelper foreldrene til å gi barna gode rammer.

En ting jeg ikke hadde forventet, vi sier at ICDP er bra for barn, men også voksne får mer selvtillit. Jeg ser at foreldre blir mer engasjert i skolen og tar mer ansvar i nærmiljøet. Så tusen takk til ICDP!

Du kan støtte ICDP på Vipps #96007# Prosjektnummer 342006 Trygg barndom i Senegal